

Ludwik Zamenhof – Kalendarium życia

15 grudnia 1859 – w Białymstoku przy ulicy Zielonej 6 urodził się Ludwik Zamenhof
1869 – w wieku 10 lat napisał dramat *Wieża Babel*, czyli tragedia białostocka w pięciu aktach
1873 – rodzina Zamenhofów przeprowadziła się do Warszawy
1878 – jako uczeń gimnazjum stworzył pierwszą wersję swojego języka zw. *lingve universala*
1879-1881 – studiował medycynę w Moskwie
1886 – rozpoczął praktykę okulistyczną w Warszawie i odbył staż w klinice w Wiedniu
26 lipca 1887 – ukazała się, pod pseudonimem Doktoro Esperanto, oznaczającym „mającego nadzieję doktora”, rosyjskojęzyczna książka *Język międzynarodowy. Przedmowa i kompletny podręcznik*; słowo esperanto przyjęło się z czasem

jako nazwa samego języka

9 sierpnia 1887 – odbył się ślub Ludwika Zamenhofa z Klarą Silbernik
1888 – ukazał się pierwszy utwór literacki tłumaczony na esperanto – była to *Zamiec* Aleksandra Puszkina tłumaczona przez Antoniego Grabowskiego
1888 – w Norymberdze powstało pierwsze towarzystwo esperantystów
1889 – ukazało się pierwsze czasopismo esperanckie „La Esperantisto”
1894 – ukazał się pierwszy słownik *Universala vortaro* autorstwa Zamenhofa
1905 – odbył się I Światowy Kongres Esperanto w Boulogne sur Mer (Francja), w którym uczestniczyło 688 esperantystów z całego świata; Zamenhof został odznaczony francuskim orderem Legii Honorowej
1905 – ukazała się książka autorstwa Zamenhofa *Fundamento de Esperanto*; Zamenhof zrzekł się praw autorskich do esperanta
1908 – powstał *Universala Esperanto Asocio* (Światowy Związek Esperanta)
1912 – odbył się VIII Kongres w Krakowie, podczas którego wystawiono Halke i Mazepe w przekładzie Antoniego Grabowskiego
14 kwietnia 1917 – w Warszawie zmarł Ludwik Zamenhof
1918 – ukazał się *Pan Tadeusz* w tłumaczeniu Antoniego Grabowskiego
1931 – odbył się kongres w Krakowie, w którym wzięło udział 900 esperantystów
1937 – odbył się kongres w Warszawie, w którym wzięło udział 1120 esperantystów
1959 – odbył się kongres w Warszawie, w którym wzięło udział 3256 esperantystów
1987 – odbył się kongres w Warszawie, w którym wzięło udział 5446 esperantystów, tj. największa liczba uczestników wśród 99 kongresów
2009 – odbył się kongres w Białymstoku, w którym wzięło udział 1860 esperantystów
2015 – odbędzie się jubileuszowy, setny kongres esperantystów w Lille (Francja)

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Elżbieta Kurpińska

Ĉu vi parolas esperante?

czyli

opowieść o Ludwiku Zamenhofie i międzynarodowym języku esperanto

Spotkanie odbędzie się
we wtorek 9 grudnia 2014 r. o godz. 18.00
w Galerii Sztuki Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny

Elżbieta Kurpińska jest rodowitą (po kądzieli) lublinianką od pokoleń, zakochaną w swoim rodzinnym mieście.

Ukończyła geografię ze specjalnością kartografia na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UMCS w Lublinie, a następnie studia podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Od 1981 r. „uzależniona” od Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie, a od 2002 r. od Działu Zbiorów Specjalnych. Pracując w tym Dziale pokochała kuszący zapach starych druków, urokliwą subtelność starych pocztówek, piękno ekslibrisów i odkrywanie tajemnic rękopisów.

Interesuje ją historia Lublina, dzieje książki (głównie z XVII w.) i lubelska oficyna Pawła Konrada, historia i metodologia kartografii, ale także historia medycyny i zwyczaje odległych, fascynujących miejsc, takich chociażby jak Hawaje.

Przez ponad 15 lat aktywnie działała w Stowarzyszeniu Bibliotekarzy Polskich, pełniąc różne funkcje, m. in. współorganizowała i prowadziła w charakterze pilota wyjazdy szkoleniowo-turystyczne dla bibliotekarzy.

Jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Miłośników Książki.

W wolnych chwilach haftuje obrazy. Zbiera pocztówki z mapami i łyżeczki do herbaty i kawy. Nie ma jednak żyłki rasowego kolekcjonera, który posunie się do fortelu, żeby zdobyć upragnioną rzecz, a systematycznie powiększający się zbiór zawdzięcza pamięci przyjaciół i znajomych. Od

kolekcjonowania przedmiotów woli raczej kolekcjonowanie wiedzy, którą chętnie dzieli się z innymi np. pisząc artykuły (m.in. o najstarszych wydawcach pocztówek lubelskich, o Marianie Gumowskim znanym kolekcjonerze). W czasopiśmie „Lublin. Kultura i społeczeństwo” prowadzi rubrykę „Ziemia Lubelska”, zawierającą kalendarium wydarzeń sprzed 100 lat. Opracowuje i publikuje katalogi zbiorów gromadzonych przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną im. Hieronima Łopacińskiego, przygotowuje pokazy i wystawy zbiorów.

Jest zapaloną esperantystką, która po wielu latach separacji odnowiła kontakt z esperantem i powróciła na łono Esperancji. Powrót rozpoczął się przypadkiem (choć takowych podobno nie ma w przyrodzie) od testowania nowonabytego komputera i poszukiwania rozmaitych informacji. W internecie funkcjonuje niezliczona ilość stron internetowych dotyczących esperanta. I tak się zaczęła druga przygoda z esperantem, która wciąż trwa...

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Elżbieta Kurpińska *Ĉu vi parolas esperante?*

*czyli
opowieść o Ludwiku Zamenhofie
i międzynarodowym języku esperanto*

Wśród esperantystów panuje przekonanie, że po angielsku lub hiszpańsku ludzie porozumiewają się, po niemiecku robią interesy, ale po esperanku zaprzyjaźniają się.

Dzięki zgodnym zabiegom polskich parlamentarzystów, polskich i zagranicznych organizacji esperanckich, Polskiego Instytutu Narodowego Dziedzictwa Kulturowego 20 listopada 2014 r. otrzymano zgodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na wpisanie esperanta na Polską Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego.

Inicjatorami działania byli senator prof. dr hab. Edmund Wittbrodt oraz członek zarządu Polskiego Oddziału Stowarzyszenia Europa-Demokracja-Esperanto Kazimierz Krzyżak. Decyzja ministra pozwoli na podjęcie działań mających na celu wpisanie w przyszłości uniwersalnego języka esperanto na Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.